

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **M.Z.**, nar. ..., bytem ...

zastoupený: JUDr. Martina Čejková, advokátka, se sídlem
Václavské náměstí 828/23,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13
Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2017 č.j. DSH/6407/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 4. 5. 2017 čj. MMP/111268/17, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle §

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, a dále přestupku podle § 16 odst. 1 písm. b) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 17 odst. 1 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.200,- Kč a náhrada nákladů řízení 1 000 Kč.

2. Žalobce v žalobě označil napadené rozhodnutí za nesrozumitelné v části, jíž byl změněn prvostupňový výrok tak, že měl žalobce překročit rychlost „nejméně“ o 20 km/h, což nemá oporu ve spise, podle něhož došlo k překročení rychlosti o 11 km/h. Dále žalobce popřel, že by si byl vědom spáchání uvedených přestupků. Tvrzení policistů, že si žalobce při silniční kontrole byl vědom překročení rychlosti, podle žalobce nebylo prokázáno. Vyplývá to pouze z výsledku policistů, přičemž lze očekávat, že jejich výpovědi budou shodné s ohledem na jejich kolegiální. Žalobce také nesouhlasil se závěrem žalovaného, že žalobce měl být i v případě nefunkčnosti rychloměru s ohledem na své řidičské zkušenosti schopen rozpoznat rychlost své jízdy, neboť tento závěr není podložen žádnými důkazy. Není podle žalobce ani zřejmé, na základě čeho dospěl žalovaný k závěru, že překročení rychlosti o 11 km/h není bagatelním. Žalobce tvrdil, že po zastavení hlídkou týž den zajel do servisu pana B. ke kontrole rychloměru vozidla, kde bylo zjištěno, že rychloměr ukazuje nižší hodnoty než skutečné. Opravu rychloměru žalobce prokázal předloženou fakturou. Proto podle žalobce nedošlo k zavinění ani ve formě nevědomé nedbalosti. Posouzení účelnosti opravy je otázkou ryze technickou, k jejímuž posouzení nemá žalovaný příslušné odborné znalosti. Aplikace rozsudku NSS ze dne 22. 10. 2009 čj. 1 As 79/2009 žalovaným na daný případ je podle žalobce nesprávná, neboť obviněný v uváděné věci překročil rychlost o 31 km/h a zároveň o závadě rychloměru prokazatelně věděl již před usednutím za volant. Pokud měly správní orgány za to, že rychloměr vozidla byl v autoservisu pana B. opraven, aniž by to bylo potřeba, měly doplnit dokazování provedením výsledku příslušného automechanika, který provedl výměnu. Zelená karta nebyla policii podle žalobce předložena proto, že mu ji nevrátila jeho přítelkyně, která předchozího dne měla vozidlo zapůjčené z důvodu návštěvy lékaře. Žalobce teprve při kontrole zjistil, že mu vrátila pouze vozidlo s technickým průkazem, proto podle něho nedošlo k přestupku, neboť jednání žalobce neohrožovalo zájem společnosti (nebyl naplněn materiální znak přestupku) a bylo zdůvodněno omluvitelným důvodem.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že na základě žaloby zjistil vadu výroku napadného rozhodnutí a provedl opravu rozhodnutím čj. DSH/11972/17, které bylo zástupci žalobce doručeno dne 13.9.2017. Podle žalovaného není třeba provádět dokazování pro závěr, že překročení rychlosti o 11 km/h není bagatelní. Tvrzení o technické závadě považuje žalovaný za účelové. Ii na daný případ lze podle žalovaného uplatnit závěr, že k naplnění materiálního znaku obvykle dochází již naplněním znaku formálního, pokud nejsou zjištěny žádné mimořádně polehčující okolnosti, jež by byly s to nebezpečnost protiprávního jednání tak výrazně snížit, že by bylo namíste pochybovat o naplnění materiálního znaku.

4. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 4.1.2017, podle kterého žalobce řídil osobní motorové vozidlo Fiat Punto, RZ ..., v 8:41 hod v Plzni na ulici Rokycanská, ve směru do centra Plzně, v místě, kde je stanovená nejvyšší povolená rychlost 50 km/h, a byla mu naměřena radarem Ramer 10C rychlost 61 km/h již po odečtení tříkilometrové odchylky radaru. Dále žalobce nepředložil ke kontrole zelenou kartu a do oznámení uvedl, že s přestupkem překročení rychlosti nesouhlasí; oznámení podepsal. Podle úředního záznamu Policie České republiky hlídka prováděla dohled v ulici Rokycanská, ve směru jízdy od křižovatky ulic Rokycanská a Masarykova ke křižovatce ulic Rokycanská a Dítětova v prostoru zastávky MHD Letná. Dále je součástí správního spisu výstup z rychloměru, záznam přestupku, na němž je na fotografii zobrazeno osobní motorové vozidlo zhruba uprostřed snímku jako jediné na odjezdu s čitelnou RZ. K tomu je přiložen ověřovací list k rychloměru.
5. Při jednání dne 3.4.2017 zakročující policistka M. Š. uváděla, že nemá k žalobci žádný vztah. V inkriminované době měli přiděleno služební vozidlo v civilním provedení a ona byla na místě spolujezdce obsluhou radaru. K tomu byla řádně proškolená. Zastavili v prostoru zastávky MHD U Václava. Následně bylo změřeno vozidlo Fiat Punto. Po naměření rychlosti se kolega s vozidlem rozjel a zastavil je v prostoru zastávky MHD Letná. Řidič nepředložil zelenou kartu s tím, že ji u sebe nemá. Žalobce s přestupkem souhlasil, byl si vědom překročení rychlosti, ale po telefonické konzultaci s právníkem se rozhodl, že chce věc projednat ve správním řízení, proto bylo sepsáno oznámení přestupku. Vozidlo svědkyně neztratila vůbec z dohledu. Žalobce v evidenční kartě řidiče neměl delší dobu žádný přestupek, proto ji překvapilo, že chce věc řešit ve správním řízení. V průběhu služeb neoznamuje moc přestupků na vlastní žádost, maximálně do pěti měsíčně.
6. Žalobce prostřednictvím zmocněnce poté uvedl, že pracuje jako obchodní zástupce, každý den potřebuje své vozidlo, a proto si pečlivě hlídá dodržování pravidel silničního provozu včetně rychlosti jízdy. Také předmětného dne pečlivě hlídal rychloměr a jel rychlostí 50 km/h. Týž den nechal zkontrolovat rychloměr v autoservisu pana B. Bylo zjištěno, že rychloměr ukazuje nižší hodnotu, než skutečnou rychlost.
7. Do spisu byl doložen záznam o proškolení operátorů silničních rychloměrů ze dne 8.3.2016, podle kterého v seznamu proškolených policistů je i M.Š.
8. Svědek M.Č. dne 27.4.20117 uváděl, že byl inkriminovaného dne řidičem služebního vozidla. Měřili s radarem Ramer 10C umístěným ve služebním vozidle. Stáli u autobusové zastávky u Václava, kolem nich projelo vozidlo, které bylo zaměřeno. Toto zastavili mezi křižovatkou Rokycanská a Masarykova a křižovatkou Rokycanská a Dítětova. Po celou dobu měli vozidlo na dohled. Ve voze byl řidič sám. Nepředložil zelenou kartu, zákonné pojištění, protože ji neměl u sebe. Byl si svého přestupku vědom, ale z důvodu přidělení bodů do bodového hodnocení nechtěl přestupek řešit na místě a žádal o sepsání oznámení přestupku. Svědek vozidlo až do zastavení neztratil z dohledu. Oba s kolegyní absolvovali školení na obsluhu radaru. Kontrolu žalobce prováděla jeho kolegyně.
9. Při tomto jednání žalobce předložil fakturu ze dne 4.1.2017 vystavenou J.B., ..., na částku 6.350,-Kč za opravu převodovky, včetně pohonu rychloměru na voze Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

příslušné RZ.

10. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí správní orgán uvedl, že svědecké výpovědi zakročujících policistů v důležitých bodech korespondují a jsou podpořeny i záznamem o přestupku. Proto je správní orgán vyhodnotil jako věrohodné. Nebylo zjištěno, že by policisté měli jakýkoliv osobní vztah k žalobci, tedy lze předpokládat, že nemají zájem na výsledku řízení. Při svědecké výpovědi uvedli jen skutečnosti, které odůvodnění vnímali vlastními smysly při výkonu svých služebních povinností. Z faktury ze dne 4.1.2017 vyplývá podle správního orgánu, že se jednalo o opravu předovky, včetně pohonu rychloměru. Oznámení přestupku spolu se záznamem o přestupku a s výpověďmi policistů prokazují, že předmětného dne bylo žalobci na ve výroku uvedeném místě naměřeno překročení nejvyšší dovolené rychlosti, když mu byla naměřena rychlost 64 km/h před odečtením odchylky. Správní orgán vzal v úvahu možnou odchylku měřicího zařízení, která je v ČR stanovena do 100 km/h +/- 3 km/h, tudíž považuje za prokázanou nejnižší možnou rychlost 61 km/h. K porušení právem chráněného zájmu společnosti správní orgán uvedl, že tento tkví v dodržování zákonem stanovené rychlosti jízdy, jehož cílem je zvýšení bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, neboť s vyšší rychlostí se prodlužuje brzdná dráha a zvyšují se nároky na rychlost reakce řidiče. Daňový doklad, faktura neobsahuje žádné další údaje relevantní ve věci, tedy zejména nic o tom, že by na tachometru předmětného vozidla byla závada uváděná žalobcem zjištěna. Z faktury nevyplývá, že by předmětná porucha byla vůbec na vozidle zjištěna. Ze svědeckých výpovědí policistů naopak vyplynulo, že žalobce si po sdělení přestupku, jakého se dopustil, tohoto byl vědom. Podle svědkyně až po telefonické domluvě se žalobce rozhodl, že věc projedná ve správním řízení. Na místě silniční kontroly neargumentoval, že by na tachometru byla rychlost 50 km/h, což správní orgán považuje za naprosto přirozené, pokud by tomu tak bylo. Tuto skutečnost žalobce neuvedl ani do oznámení přestupku. S ohledem na svědecké výpovědi se jeví vyjádření žalobce jako účelové. Pokud by správní orgán přistoupil na argumentaci žalobce ohledně nesprávně fungujícího tachometru, ani tato skutečnost by žalobce nezbavovala odpovědnosti za přestupek, jelikož k tomu stačí nedbalostní zavinění nevědomé nedbalosti. Podle správního orgánu nebyly zjištěny ani žádné důvody, které by zpochybňovaly naplnění materiálního znaku přestupku, tedy s ohledem na míru překročení rychlosti, kterou nelze považovat v žádném případě za bagatelní, materiální znak přestupku naplněn byl. Správní orgán odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp.zn. 7 As 73/2009, kde NSS uvedl, že řidič vozidla je v zásadě odpovědný za přestupek i tehdy, když k překročení maximální dovolené rychlosti dojde i za situace, kdy ve vozidle nefunguje tachometr. Jelikož žalobce pracuje jako obchodní zástupce a je pravděpodobně osobou, která se často pohybuje na pozemních komunikacích a zároveň disponuje řidičským oprávněním od roku 2003, měl a mohl překročení rychlosti o nejméně 11 km/h dovodit. Oznámení přestupku podle správního orgánu spolu se svědeckými výpověďmi dále prokazuje, že žalobce nepředložil zelenou kartu policistovi ke kontrole. Žalobce si měl, co by držitel řidičského oprávnění, být vědom skutečnosti, že má jako řidič zelenou kartu při řízení a tuto na výzvu předložit ke kontrole. Pokud vozidlo zapůjčil jiné osobě, byl povinen si před jízdou zkontrolovat, zda má veškeré doklady, pokud tak

neučinil, jde to k jeho tíži. Charakter přestupku spočívajícího v překročení dovolené rychlosti zhodnotil správní orgán vzhledem k prokázané rychlosti již jako závažnější, neboť při tomto překročení se již výrazně prodlužuje dráha potřebná k zastavení vozidla, což může vyústit v přímé ohrožení bezpečnosti silničního provozu. Formu zavinění přestupku hodnotí správní orgán jako nedbalost nevědomou, neboť žalobce nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům to vědět měl a mohl, a to s ohledem na skutečnost, že je držitelem řidičského oprávnění a povinnost mít při sobě předepsané doklady a předložit je na výzvu ke kontrole, stejně jako jet toliko dovolenou rychlostí stanovenou v zákoně o silničním provozu. Přestupek nižší závažnosti je nepředložení zelené karty, avšak i toto je nežádoucím jednáním, neboť je to doklad, jímž držitel prokazuje pojištění odpovědnosti za újmu způsobenu provozem vozidla. Absence dokladu se mohla nepříznivě odrazit v prodloužení doby nutné ze strany policistů k prověření pojištění a toto mohlo mít za následek prodlení policistů v plnění jejich dalších služebních úkonů. Absence platné zelené karty navíc při účasti na dopravní nehodě výrazně ztěžuje její vyřízení, tudíž i v tomto případě došlo k naplnění materiální stránky přestupku, kdy uvedeným jednáním byl porušen zájem společnosti na řádném výkonu veřejné správy a respektování autority úřední osoby při výkonu její pravomoci.

11. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tvrzení žalobce o následně zjištěné poruše rychloměru vozidla uvedl, že je považuje za účelové a vyvrácené výpověďmi svědků, kteří uvedli, že žalobce na místě kontroly si byl přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti vědom a nechtěl věc řešit z důvodu bodového hodnocení blokově a dle svědkyně Š. vyjádřil žalobce nesouhlas až po telefonické konzultaci s právníkem. Výpovědi policistů jsou v souladu s úředním záznamem, ten jejich pravdivost potvrzuje. Pokud by žalobce měl pochybnosti o naměřené rychlosti, s přestupkem by nesouhlasil již od počátku, neboť by si jí nebyl vědom. Jeho prvotní vědomost o překročení rychlosti však byla prokázána provedeným dokazováním. Žalovaný považuje žalobcovo tvrzení za účelové, jímž se snaží zprostit odpovědnosti za přestupek. Z předmětné faktury nelze ověřit, zda k prohlídce vozidla a k provedení výměny dílů došlo v den silniční kontroly či například již před tímto dnem a den na faktuře může být toliko dnem fakturace. Žalobce rovněž nedokládal, že k výměně rychloměru došlo proto, že měřil nižší hodnoty rychlosti. I pokud bychom připustili, že k závadě mohlo teoreticky dojít, žalobce s ohledem na své řidičské zkušenosti, kdy má řidičské oprávnění pro různé skupiny vozidel od let 2006-2008 a dále s ohledem na výkon práce spojený s řízením motorového vozidla, měl by být schopen alespoň přibližně rozeznat rychlost své jízdy a identifikovat překročení rychlosti nikoliv bagatelním způsobem, tj. zde nejméně o 11 km/h. To bylo možné zjistit například podle míhání zástavby při jízdě v obci, při pohybu jiných vozidel a podle zařazeného rychlostního stupně. Skutečnost, že žalobce půjčil svojí přítelkyni vozidlo bez ohledu na účel jeho zapůjčení – návštěva lékaře, a tato mu nevrátila s ostatními doklady zelenou kartu, nemůže zprostit žalobce odpovědnosti za přestupek, neboť pokud by si žalobce před řízením řádně zkontroloval doklady, na absenci zelené karty mohl přijít a za této situace neměl řídit. Tvrzení žalobce nemůže mít za následek nenaplnění

materiálního znaku přestupku, neboť nejde o skutečnost, jež by mohla zásadně snižovat společenskou nebezpečnost protiprávního jednání. Nebyly zjištěny žádné speciální okolnosti, které by společenskou nebezpečnost jednání žalobce mohly snížit. Proto materiální znak přestupku byl již naplněn z formálních znaků, tj. analogicky uplatněný závěr NSS č.j. 5 As 66/2013-23. Zájem chráněný zákonem spočívá v tom, aby při kontrole bylo snadno na základě předložené zelené karty ověřit, zda na vozidlo je sjednáno pojištění odpovědnosti provozu vozidla. Žalobce tento zájem společnosti porušil. Pokud jde o rozsudek NSS č.j. 1 As 73/2009-78, tento lze na daný případ uplatnit i přesto, že určité skutkové skutečnosti jsou odlišné. Ve věci řešené NSS bylo zjištěno poškození tachometru již před jízdou a v nyní posuzované věci mělo být zjištěno až poté, avšak toto tvrzení je považováno za účelové. Pokud žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 11 km/h, tedy o více jak 20%, nejde o překročení bagatelní, které by žalobce s ohledem na pohyb vozidel a míjené krajiny či zástavby nemohl rozpoznat. Žalovaný konstatoval, že má za zřejmé, že jde o překročení rychlosti rozpoznatelné, a to zejména pro řidiče, který se řízení vozidla často věnuje, což lze u obchodního zástupce předpokládat. Zároveň jde o řidiče, který má řidičské oprávnění pro skupinu „B“ již od roku 2008, tedy ho nelze považovat za nezkušeného. Žalovaný nepochybně, že vozidlo žalobce mohlo být opraveno, ale lze úspěšně pochybovat o tom, že pokud byl rozbitý tachometr tak, že měřil rychlost nižší, že by spolu s tím muselo dojít k výměně celé převodovky. K námitce žalobce, že měl být proveden výslech automechanika, žalovaný konstatoval, že není povinností správního orgánu provést důkaz nad rámec potřebný ke zjištění skutečného stavu věci, neboť provádění takového důkazu by bylo nadbytečné. Pokud by takové důkazy správní orgán neprováděl, byť ani návrh na tento důkaz nebyl vznesen, postupoval by v rozporu se zákonem o rychlosti a hospodárnosti řízení. Žalovaný se nedomnívá, že by postup správního orgánu I. stupně byl v rozporu se zásadou in dubio pro reo, neboť v řízení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by měly vést k uplatnění této zásady.

12. Po právní moci žalobou napadeného rozhodnutí vydal žalovaný opravné rozhodnutí ze dne 11.9.2017 č.j. DSH/11972/17, v němž opravil část svého výroku a to tak, že nahradil výraz „žalobce překročil rychlost nejméně o 20 km/h“ výrazem „překročil o méně než 20 km/h“.
13. Žalobu soud neshledal důvodnou.
14. V žalobě první žalobní bod spočíval v tom, že žalobce nesouhlasil se zmatečným výrokem žalovaného v napadeném rozhodnutí ohledně toho, že žalobce měl překročit nejvyšší dovolenou rychlosti „nejméně o 20 km/h“. Tento žalobní bod soud shledal nedůvodným, neboť šlo o procesní vadu, kterou bylo možno napravit opravným rozhodnutím. Toto je zřejmé jak z odůvodnění rozhodnutí, tak i ze správního spisu, kde je míra překročení rychlosti (11 km/h) jednoznačně určena. Po upozornění žalobce v žalobě vydal žalovaný opravné rozhodnutí ze dne 11.9.2017 č.j. DSH/11972/17, jež předmětnou chybu napravilo. S tímto postupem se soud ztotožňuje, jelikož chybu ve výroku žalovaného bylo lze opravit opravným rozhodnutím, a to zejména s ohledem na obsah odůvodnění, které jednoznačně hovořilo o tom, že se jednalo o menší překročení rychlosti než o 20 km/h.

15. Druhým žalobním bodem se soud nezabýval proto, že jej vzal v replice žalobce zpátky, tj. ohledně porušení § 16 odst. 1 písm. b) zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.
16. Třetí žalobní bod spočíval v tom, že žalobce popíral to, že by si byl vědom spáchání obou přestupků již při silniční kontrole. Žalobce poukazoval na to, že měl nefunkční rychloměr a jednalo se podle něho o bagatelní překročení rychlosti, kterého si nemusel být vědom. K prokázání vady rychloměru vozidla žalobce, stejně jako v žalobě, navrhl účastnický výslech žalobce a výslech technika servisu pana B. Soud neprovedl tyto výslechy pro nadbytečnost, neboť žalobce v průběhu správního i soudního řízení měl opakovaně dostatek příležitosti svou verzi skutkového děje přednést a není zřejmé, co by výsledkem žalobce mělo být doplněno. Žalobce se nadto ani k jednání soudu nedostavil. Pokud jde o návrh na výslech pracovníka servisu, i tento soud shledal nadbytečným, neboť z faktury předložené žalobcem ve správním řízení jednoznačně vyplynul hlavní důvod opravy vozidla. Šlo především o opravu převodovky, včetně pohonu rychloměru, tedy nikoli primárně o špatně měřící rychloměr. Soud se ale také ztotožnil s tím, že tvrzení o žalobce o rychloměru, který měřil nižší rychlost a ukazoval v době přestupku 50 km/h, je nevěrohodné a účelové ve snaze dosáhnout vyvinut se z přestupku, neboť jediné logické by bylo, aby se tímto způsobem žalobce snažil obhajovat již při silniční kontrole, pokud by byl přesvědčen o tom, že má pravdu. Nikoli později, zde dokonce až poté, co zástupce žalobce vyslechl výpověď zakročující policistky před správním orgánem.
17. Soud se proto neztotožnil s tvrzením žalobce o absenci zavinění u přestupku spočívajícího v překročení dovolené rychlosti. Zejména dále také proto, že bylo dostatečně prokázáno, že v daném případě žalobce měl a mohl si všimnout i bez rychloměru, např. podle míjející krajiny, že překračuje rychlost, neboť se jednalo o překročení rychlosti o 11 km/h, a to v obci, kde je nejvyšší stanovená rychlost jen 50 km/h, tudíž rozdíl o 20% (11 km/h) zjevně citelný je a není třeba toto nijak prokazovat.
18. Subjektivní stránka skutkové podstaty druhého přestupku, který spočíval v nepředložení zelené karty, také jednoznačně naplněna byla, protože žalobce sám výslovně uvedl, že ji u sebe neměl, protože ji zapůjčil, tedy kdyby věnoval dostatečnou pozornost vráceným dokladům od přítelkyně, i zelenou kartu si od ní zpátky mohl vyžádat a při jízdě ji u sebe měl a mohl mít. Tj. pokud by si zkontroloval doklady před jízdou. Taktéž ve vztahu k tomuto přestupku byla naplněna i materiální stránka přestupku, neboť zde nejsou žádné mimořádné okolnosti snižující nebezpečnost protiprávního jednání natolik, že by se nejednalo již o přestupek. Rozhodně za takovou mimořádnou okolnost nelze považovat skutečnost, že žalobce bez dokladu o pojištění vozidla motorové vozidlo použil k jízdě, i když mu zapůjčené doklady nebyly vráceny. V takové situaci neměl vozidlo řídit na pozemních komunikacích.
19. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 11. března 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně